

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.



Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će.

• Serbske njedželske lopjeno. •

W Budyschinje, 10. augusta 1924.

Čištćež a nakład Čsmolerjež knižicziščetnje a knižarnje šap. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.

Wukhadža lóždu kóbotu a płaczi na měkaz 15 stotych pjenježłow.

8. njedžela po šwj. Trojizy.

Psalm 1.

Zyłe šwjate pišmo je wodžer k šbóžnosćzi, je putnik, kotryž s jenej ruky k lěwizy pokasuje: to je droha, kiž k šatamanštwu wjedže, njeńdž ju! a s drugej k prawizy: to je wuřki pucž, kotryž k žiwjenju wjedže, dži jón! Tajki pucžpokasować je tež našch psalm, naš wottrašchujo wot pucža njesbóžnych, kotryž do škaženja wjedže, nam poručejo šchěžěžku pobožnych, kotraž šbože lubi. Pobožny je šbožowny, bjesbóžny je njesbožowny, to je wučžba našcheho psalma.

Pobožneho na tym pónajesch, čzeho šo šdaluje. Wón po radže bjesbóžnych njeřhodži, wot jich šafadow a prawidłow šo wodžicž njedawa, a na drošy hřešchnikow nješteji, na jich šadžerženju šo njewobdžěluje, s nimi šobu nječini, a na stole wuřměwzow nješyda, njewuřměšcha tych, šotřiž šo k šwojej zyrwi džerža, šwoju wěru do Boha a šwoje dowěrjenje k njemu pschi wšchitkich čzěžkich našhonjenjach njepuschěza. Šajke hanibne šafady maja tola bjesbóžni: „pjenješy šu to najwážnišche; šóždy je šebi najbližišchi; kaž ty mi, taš ja tebi; šebi ničšo lubicž dacž, je lěpje, džyli čzicheje myšle byčž; juntrócž hřešchicž ničšo njewadži, wošebje w młodosćzi; s wjelkami šobu wučž, teho šo njemóžesč šminwěčž; hdyž nusa čžeri, njemóžesč Božich šasnjow džiwacž.“ Derje temu, kotryž po tutych šelhatnych šafadach njeřhodži. Šrošne šu hřechi, šotrež šo wšchědnje woběndu. Šo štach tam w jasťwje šedža. Nimale šóždy jaty je něšchto druge škucžit. A tola je jeno najmjeńšchi džěl pschěstupjenjow na šwětko pschischoł. Derje temu, kiž na drošy hřešchnikow nješteji.

Zyłe worichy dženzha namakajsch, kiž wšchitko šwjate, najšwječšiche šacžucža wutrobny, šamo Božu majestosćž do błóta torhaja. Škaž w šjednocženštwach šwjateje nutrnosćže jena šwěža druhu k jařnitchemu a wjeřelšchemu šwěčženju šahori, taš w towarštwach wuřměwzow jedyn šměch druhi šbudži, jedyn helški šort druhi pschetrečhicž pyta, doniž šo štempl jich wóřzow a jich młodosćže njeruna wupalenej rospadanzy. Wuřměwzy šu najmjeńšomnišchi njes wšchitkimi štworjenjami. Derje temu, kiž na jich stole nješyda.

Ma čzo je paš pobožny šloženy? Ma lubošć k šakonju teho šnješa a myšli na jeho šakon wadny a w nozy. Ma Božim šłowje ma šwoje wjeřele, bójške wězy šebi rad rospomina. Jemu nješy wostudie a pschědžiwne, ale jeho wutroba čžuje šo psches nje wóřchewjena. Psches wšchitke šwětko šwjeřelne šetanne wjeřele dže, wo šotrymž šesajš praji: Ša šo šraduju w tym šnješu, a moja dušcha šo šraduje w mojim Bohu, a Dabit: Škaš lubošne šu šwoje wobydlenja, šnježe Zebaoť! Moja dušcha žada šebi a jej šo čže tych šnješowych pschitwarkow; moje čžělo a dušcha šwjeřeli šo w tym žiwym Bohu. Čžohož je paš wutroba pošna, to dže psches w. Pschěd šwětom šwoju wěru nužnje wuřnacž, s lubymi pschěčželemi šo w Božim šłowje a šchěčžaniškich našhonjenjach rošwucžowacž, Bohu šwoju wutrobu wuřypacž, jemu šwoju nusu wuřkoržicž a jemu ša jeho pomož šo džakowacž, to je pobožnemu šwjata pschisčlužnosćž a wutrobna radosćž.

A šajke žohnowanje pschinješe šajke šadžerženje pobožnemu šamemu a psches njeho druhim! Wón je jako drjewo, plodžene pschi wódných řěčach, šotrež šwój plód dawta, w šwoim čžaju,

a jeho listce nješahinje; a wščitko, šhtož wón čini, to šo derje radži. To je lubošny wobras, a tajki lubošny wobras wobriedž hwěta, kiž je polny njeprawdošće a duchowneje šmjercze, je žiwny, wěrjazy šchesczan. Wón šo runa strownu šhtomej, kiž šo wješele jeleni a radošnje rošće, došelž pšchi režy steji, kotrejež woda jeho šorjenje napowa, šo štajnje mješbu a mōz se semje hrěbaja. Šnajesch te reči, pšchi kotrychž dyrbišch hadženy bycz, šo bychu twoje hafošy šo jelenite a twoje plody šrakile? Wone šo žorla š tamneje študnje, na kotruž Jesuž žonšku se Šamarije pokuša, Jan. 4. Žive šlowo Bože, šbožnyhczinžaje ewangelion wo Šhryštušku je ta šlěbrojažna rěčka, š kotrež mašch šwoje šorjenje wobšrepicž a šwoju mōz cžerpacz. Kaž wloha se šemje do šorjenjow a š šorjenjow do žra a se žra do gutošow a hafošow, šopjenow, ščenjow a plodow pšchendže: tak žive mozy Božeho šlowa, do kotrehož šy we wěrje ša šorjenjony, twoju wutrobu, twoju wolu a šmyšlenje a škutkowanje woplōdnja. Njech potom na šhtom horzota nadbēhowanja pšchindže, jeho listce nješowjadnje, pšchetož ma wody; njech wšchor špytowanja šo bliži, šhtom šo nješlemi, pšchetož ma šorjenje wo dobrej šemi. To je ta šnutškwona šrowota a nješaprahniša mōz pobožneho, kotryž š Pawołom rješnje: je Bōh ša naš, šhto mōže pšchecžmo nam bycz, a ja wščitko mōžu pšches teho, kiž mje pošylni, to je pšches Šhryštuška.

A kaž je pobožny šam wo šebi šrowny a šbožowny, tak je tež druhim žohnowanje: wón šwōj plōd dawwa we šwojim cžakšu. Šso hošpodliwemu šhtomej runa, wo kotrehož šlōdku šo pšchi palatej horzocze tak rjenje wotpocžuje, pod kotrymž pučowat pšched hōwrijazy šlowom wuczēš namaša, kotrehož plody šarnych a mōdnych lēto wot lēta wōšchewja. Šeho nadobne pocžinki, jeho škutki, we wěrje a lubošči cžinjene, šu te plody, kotrež we šwojim cžakšu dawwa, šebi š pšchi, Bōhu š cžescži a cžlowješam š žohnowanju.

A šhtož wón čini, to šo derje radži. Boža hnaša šo kaž šlōncžko nad jeho šlowu šwēczi, Božeho žohnowanja našhōnja wo šwonnych dželach šwojeho powołanja a wo dželu na šwojej dušchi, a we wšchorach cžěknōšće šo teho džerži: wēr, šo, šhtož wón šapocžnje, wščitko jara dobre je.

Njeje to lubošny wobras? Šhtož nochžyl tež tajki šhtom bycz, plōdženy pšchi wōdnych rēšach?

Žyle hinačhi š wošud bješbōžnych. Tajzy paš nješku bješbōžni; ale jako pluwny, kotrež wēr rošmjeta. Njech šo tež šhwilu šda, jako bychu prawy a pobožni cži šbicži, tšchēni a podšlōčowani byli, a bješbōžni twjerdže šteješi a derjemēčja šo wješelili: hōdž wšchor Božeho šudženja pšchindže, rošpjetčmu kaž pluwny, do kotrychž wēr šadnje. Šswjate pišmo maš wšchelaše tajke pšchilady Božeye šudžazeje prawdošće pšched woczi štaja, nam wopišujo šōnz Šaraona, Šaula, Šabšaloma, Šerodašcha, bohateho muža wo holi. To šu trašchaze dopōkašy, šo je hrēch ludži štaženje. A tež se šwētnych šlawišnow mōžešch špōšnacž: bješbōžni šu jako pluwny, kotrež wēr rošmjeta.

Šehodla nješowšteja bješbōžni na šudženju, ani hrēchnizy wo šhromadžišnje prawny. Tu wšchall šo Bože šudženja hūsto dlja, ale tam pošledni šud na naš cžaka, hōdž budže pšchēnža wot pluwow dželena. Tu je Šnješowa žytkoj hišcže šmēšchana, šo prawy cžēžko cžēpi pod njeprawdošcžu bješbōžnych a njeprawny šo wupina a hōdž, jako by š žohnowanym teho Šnješa šluschal: kam hrēchitš nješowšteji wo šhromadžišnje prawny, hōdž cžlowšči Ššm, šedžo na stole šwojeje krahnošće jenym pšchewōka: Bōjczē šem, wy pošohnowani mojeho Wōtza, herbujczē to šraleštwō, kotrež je wam pšchihotowane wot špocžatka šwēta, a

druhym: džicže prjecž wote mnje, wy šaflecži, do wēcžneho wōhenja, kotryž je pšchihotowane cžertej a jeho jandželam.

Pšchetož tōn Šnješ šnaje pučž prawny; ale pučž bješbōžnych šahinje. Šamjen. M. wo Šr.

Jana 12, 32.

„A ja, hōdž powyšchēny budu wot šemje, pocžahnu wšchitkich š šebi.“ To je špodžiwne šlowo. Š nim tōn Šnješ praji, šo cžje šwoje wopratožite škutkowanje hašle po šwojim šchizowanju šapocžecž. Tak šo žadym cžlowješ nješowš wuprajicž. Niž jako dyrbiako cžlowjetowe škutkowanje š jeho wumrjecžom na šōdžy pad škōncžene bycz. Mōz wšchall pšchindže, hōdž ničto nješbudže mōz dželacz, Jesuž rješnje, a wo mužu, kiž šwafšnje drašty nima, da wōn šralej pšchilacž: šwojczē jenat ruzy a nobi a cžšncže jeho do najšlubšcže cžēmnošće wōn. Mōz njeje cžakž dželacz, hōdž je šhto šwoje dželō škomžil, a ša luteho muža je dželō dōwānje wušanšjēne, došelž štej wucžšwānenemu wuzy a nošy šwōšanej. Ale šbožnym wo nješbēžach nješbudžetej ruzy a nošy šwōšanej; jich šlōnzo nješbudže šafhadžecž a džen šudže jim džen škutkowanja. Dže wo morwy, kotryž wo tym Šnješu wumru, rēša, šo wotpocžuja wot šwojeho dželā t. r. wot prózy a cžēžoty pošneho dželā, ale šo pšchēštanu škutkowacz, njeje prajene. Šich dželō je, šo pšchēzo šlubje do pošnacža Božeho byčja a škutkowanja pošuricž a jeho krahnošcž šhwalicž.

Ale Jesuž tu praji, šo šudže po šwojim wumrjecžu na tych dželacz, kiž šu na šemi živi. To je šemrjetemu cžlowješej nješmōžno. Na šemi je cžlowješej grat a šredš wobšhoda se šobucžlowješami jeho cžēlo. Ššmjercž dušchi tutōn šredš rubi; dušchi šemrjeteho tehōdla njeje mōžno, nēšajše škutkowanje na šwēcze wušonjecž abo wot šwēta pocžēpicž. Wobšhoda nješ mōwōnymi a žiwōnymi žaneho njeje. A hōdž šektērarjo špytaju, tajki wobšhad, kotryž je Boža wōla pšches šmjercž šbēhnyša, šašo šawješcž, dha je to temu Šnješej hrošnojč (5. Mōšj. 11, 18.). Žyle hinač je š Jesušom. Pšches jeho žyle žiwjenje dže wocžalowanje na jeho šmjercž, šo by šwētej to bycz mōhl, šhtož cžje jenat bycz.

Tež do šwojeje šmjercze je Jesuž š wulkim žohnowanjom škutkował. Ale wobnowjenje šwēta, kotrež wot njeho wušhadžja, šo nješakōžuje na jeho pšchēbwanje na šemi. Šeha wušpēch bē, tak rjež, šhudobny. Dže wulke šhibanje šo pšches njeho wo ludu šbudžuje, ale te šašo kaž mōšše žōšny rošplunu. Š cžrijōdami dženša ša nim bēža, cžrijōdy jutije šašo wotpadnu. Tu šemu napschecžiwō wuškaja: Šosianna, a malo dnjow pošdžišcho wōlaja: šchizuj jeho! Šaj, šamo šwojim wucžōmnikam, š kotrymž je 3 lēta wo najwūžšchim šowarštwje živy, wōštanje hūsto nješwōšamlōwy. Še drugi duch, kotryž jich wobšnježi. A jako mašy šo škōncžnje roššudžicž: jedym jeho pšchēradži, drugi jeho šapreje, wšchitzy jeho wopušcžja. Šeho hišcže šubija; šo je wulki poššeta, je jim hišcže wēšte, ale šo je šlubjēny Mēšiaž, wjazy nješwērja. To je šacžowanje wšchitkich, šhtož wucžōmnikaj pošpučžu do Šmnanža wuprajicžtaj: ny šo nadžijachmy, šo budže Ššracla wumōz; šo nadžijachmy, ale nētko teje nadžije wjazy nješšmny. Na šōnzu jeho žiwjenja runa šo Jesušowe škutkowanje pšchēbratej bitwje; wōn mōhl, kaž Ššajab, rješnyč: ja šo pošdarmo próžuju.

Jesuž pšches to nješbu pšchēšwatany; wōn je to do šredša widžal a tež šwojim wucžōmnikam prajiš. Wješeta nadžija a wēšte dōwērjenje škōncžneho dōbčja š jeho pošlednič rēčow šlincži. Njech šo tež do cžēmneje nozy šmjercze pošmuri, na šecži džen š rowa štanje. Šreba njeje, šo Šētr njecž wucžēnje abo š wōn wo wjazy dylši dwanacže legionow jandželow pošy; pišmō

ko dopjelni, tať ko dyrbi stacź, Boz kralestwo pchindze, nychtō jo nemōze sadzerzecz.

Si wotfel ma Jesuź tuto dowěrjenje? Je hebi teho wěsty, so jeho wopradowite dželo ko njeslapocznje do jeho hnjercze, ale po jeho hnjerczi. Dalkle jako schizowani chze a mōze wschittich t hebi czahnycz. Czeho dla to njemōzesche hižo we swojim sensim žiwjenju? Dofelz jene pobrachowasche, wutroby inutsknje t hebi czahnycz: swjaty Duch tu hišcze njebē.

Aschizenit Jan na posledni samēr Jesuźoweho jiwjenja pokazuje, rjeknywshi: ja wať kczu i wodu, ale tōn, kiž po mni pchindze, budze wať se swjatym Duchom a i wohenjom šicze. A temu je Jesuź pschischoť. Njebješa chze rostorchnycz, wohenjej chze i njebeť do wutrobom padnycz dacź, niz je skasycz ale wobnowicz. Pišmo chze dopjelnicz: chzu wot mojeho Ducha na wscho czelo wulecz; chzu mojeho Ducha do wať dacź. Tōn dyrbi nowy hlabjeny czas pchinjescz. To pať mōzesche Jesuź jenoź wutrobnjecz, wumrjemshi na schizu. Prjedny mozy njemēsesche, czlowjekam swjateho Ducha dacź. Esam wschad bē se swjatym Duchom napjelnyeny a jeho kłowa bēchu duch a žiwjenje; ale wudželecź tuteho najmušnišeho dara njemōzesche. Strašne džitwy je drje czinit; ale so hlepi widza, hluchi hlyšcha, wužadni ko wuczijca, morni wozitwa, ku tola czelne džitwy. Na wobnowjenju wutrobom pať wschitto lezi. A temu dyrbjachu swjateho Ducha dostacz, i Ducha ko narodžicz. Do Jesuźoweje hnjercze zenje nješlychimy, ko by wōn swjateho Ducha konu wudželit. Ale i rta horjestanjeného hlyšchimy to žyle nowe kłowo: wšmicze swjateho Ducha. Na pať tōn schizowani a horjestanjeny mōz, swjateho Ducha wudželecź, ma i tym teź mōz, wschittich t hebi czahnycz.

Kať ko to stanje? „Wschittich t hebi poczahnu“. Wschittich. S teho je mēnjenje nastato, so budze schizowani wschittich ludzi sbōžnych sczinicz. Kalko styšnych prašchenjow by i tym wostrownjenych bylo! Ale swjate pišmo wo tajfej nadžiji niczo njewē. Rōnz wscheho rostowanja budze kud. Esud pať pchinješe rostowanje stych a dobrnych. Kať mohť ko tutōn rosdžel hdy sbēhnycz? Ale Jesuź tola hlabi, so wschittich t hebi poczehnje. To njeje czehjenje i wumozowanjom, ale i hnady; jeho Duch chze wutrobu pchekwēdcicz, wolu ja Jesuźa dobycz. Hacz ko to stanje, ma ko czlowjek ham rosdžicz. Jeho wola mōze ko Bozej woli špeczicz. Ale schtōž ko wot Božeho Ducha wo czěžkocze swojeho hrēcha, ale teź wo wulkoscy Božej hnady pchekwēdcicz da, temu tutōn Duch teź hrōbloscz i pozczi, Jesuźa we wērje šapichimnycz. A schtōž to czini, je w nim teź swojeho Wumōžnika namakal.

My potajkim nješmy wrōczo stajeni pched tamnymi, kotjiz ku Jesuźa po czēle šnoli. Drje Jesuź swojim wuczomnikam džesche: Sbōžne ku te woczi, kiž widza, schtōž wy widzicze; pchetož ja praju swam, so wjele profetow a kralow je chzylō widzecź, schtōž wy widzicze, a nješku jo widželi, a hlyšhecź, schtōž wy hlyšchicze, a nješku jo hlyšcheli. Ale tu wōn jich sbōžnych mjenuje, dofelz na Mešiaša wjazy njeczakaja, kať tamni, tōn je pschischoť; jeho se swojimaj woczomaj widza. A tola teź jim pľacz: Ja mam wam hišcze wjele prajicz, ale wy jo nētk njemōzecze šnješcz; hdyž pať Duch wērnoscy pchindze, tōn budze wam do wscheje wērnoscy pucz pokazacz; tōn hamy budze mje pschekrašnicz. Tuto hlabjenje je ko po jeho horjestaczju na wuczomnikach dopjelnito, jeho Duch chze teź w nať Jesuźa pschekrašnicz.

M. w Šr.



A požwjeczenju 3 nowych swonow

Wufranczanskeje ew.-luthersteje wošady,

džen 10. žnjeńza 1924.*

Wěra šynť je najmōžnišči,
hlōb i wyškoscy najšlynišči,
kiž šaklyšhecź ko Tebi da,
wošada ty šaklowana
tu Wufranczanska, powołana
nješcz khorhoj wērny Luthera! —
Bōh Wjerschny šajit Cze
ša kwēdka tudy je
pokluschnoscy.
Tuž wobkhowaj
a widzecź daj
hōl swoju ša Lužiski kraj! —

Suboscź i wērny wužadza,
wschē stawy pońje wozitwaja,
budź wohen swjaty we Tebi;
i wyškoscy šahorjeny,
psches Ducha swjatoť roškyljeny,
njech kwētko Czi je w czēmnoscy!
Šsrjedź kwēta czmoweho
a w hrēchach mornweho
hlyšecz ko jaknje! —
Tak njewješta
ku Jesuźa
tu, lutherska Ty wošada!

Nadžija kať klobuk šboža
Cze kruz a schlitaj, hyla Boža,
pschi wojowanju wobstajnem!
Czesch-li šnješej kwērna wostacz
a kōnu dobyczerjow dostacz,
štej kručze w boju kurowem,
kiž howri na kwēcze
a hrošy pōzryecz Cze! —
Šosiannah!
Šehovah je,
kiž schlita Cze,
a hrōd Twōj twjerdy woštanje.

Trojoshnt klicz i wēze bele,
kiž postrow Boži Tebi šcēle,
ty Wufranczanska wošada!
Suboscź, nadžija a wěra —
— to sbōžne poželstwo je mēra,
kiž kliczi i ewangelija.
— Tuž kērlusch šaspēmaj
a kliczecz mōznje daj:
Halelujah!
Wscho hlabjenje
wschad hamjen je,
kiž Bōh dal swojim kwērnytm je! —

* Šodak jeje nēhdušchi duschompastyt šarat emr. M. Urban.

Zyrkej a stat.

Jutšje, pónđzeli, 11. augusta, je šašo taš mjenowanu štwje-
džen wustawu. Wulkostatne, kaš šaške ministerium, stej šo na
zřřwvine wyschnosče wobrocžite, šo bychu š tutym jednale, šo
bychu tež zřřwvine tutón džen šobu štwjecžite. Šaška zřřwina
wyschnosč je teho dla porucžita, šo šo we wšchěch wošadach jutšje,
pónđzeli, w 9 hodžinach šwoni a šo šo we wjetšich městach tež
wošebite Bože šlužby dzerža. W druhich wošadach budže šo
w njedzelskich Božich šlužbach 10. augusta na wustawu a jeje
wažnosč šobu špominacž. Je džě wona šaklad mērneho a wob-
štajneho žiwjenja a džěla w kraju. Šdžž tež nowy stat nočžy
wjazy š zřřwvinu šjednocženy byčž, zyrkej ma tola nadawš, žiwjenje
w nowym štace š šchecžijantšim duchom napjelajecž, haj, šo
bóle a bóle na šašož šchecžijanšije wěry a šchecžijanšeho
šmšljenja šašožicž. Šo je tole nušne, jara nušne, ša to bě do-
pokas šašdžena njedžela, kotraž dyrbješche tola wěnowana byčž
š wopominanju woporow wulkeje wómy a teho šašož je pšchi-
nješča a wšaka, do žyła. Šak paš šo tuto wopominanje padnje-
nych džeržiče! Nowiny pšchepšchowachu š rejam, š šawježe-
lenjam, š šartypłazanju a druhemu podobnemu ša šobotu,
kotraž dyrbješche tola pšchihot byčž ša šhutny džě 3. augusta, a
ša njedželi, ša tón džě, kotraž bě poštwjecženy padnjeny šmnam
našeho kraja a nimo teho š wopominanju a š rospominanju
wulkeje nušy, kotraž je nimo, kotraž hiččež tu je a kotraž tola
tež pšchednami je. Š kaš bu to pšchepšchowane, taš šu to
czinili a šu wotštwjecžili tutón džě a wonjecžecžili padnjeny
rjekow. Šo je jara šrudno. Šara džěwono paš pšchi tym njeje
to, šo to potom na kraju šěpje njeje. Šak mohlo to! Šaj,
šak šmělo to? —

Internacionalne šjednocženštw šhutnych biblijupšchepšchowarjow“.

Pšchis p.: Š tutym podawamy pšchilubjeny nastawš
wo šelče „Šhutnych biblijupšchepšchowarjow“, abo kaš šo
němšžy mjenuja: „Internationale Vereinigung der
Ernsten Bibelforscher.“ Red.

Šejuš džěiche šwojim wučžomnikam, šašo šo jeho prašcha-
ču, hdy šo Jerusalemu šnicži, a kotre to šnamjenja jeho pšchi-
choda a teho šwěta škóncžjenja: „Šlajče, šo by waš ničto nje-
šawjedł!“ (Mat. 24, 3, 4.). Š tutym šłowami wupraji našch
šnjēs nam ša wěšte, šo budže w pošlednim čašju tón štrach wo-
šebje wulki, šo bywaja człowjekojš w duchownym a šchecžijan-
škim šawjedženju a šamolēnju. Šawot pšche Šhimothejeje, šo we
pošlednich čašbach něšotšiwot wěry wotpadnu a pošluchaju na
šawjednych duchow a na czertowšle wučžby. (1. Tim. 4, 1.)

Tuž šo njetřebamy džěwacž, šo w našchim čašju šo jowjeja
ludžo, kofšž wučža wšchelatore, šašož je wopacžne. Šo naj-
štrachnijich wopacžnych wučžerjow a šektirarjow šluščeja we
našchim čašju čži taš mjenowani „Šhutni biblijupšchepšch-
owarjo“ — „Ernste Bibelforscher“ —. Šsu tehodla taš štrachni,
dofelž, kaš wudawaju, šwoju wučžbu žyli na bibliju šašož;
woprawdže je paš to taš, šo šašne šłowa biblije pšchewobrocžēja
a to š pomožu amerikanšeho (jendželšeho) pšcheložka biblije.
Šutherowu dobru, po pišmje šo škožowazy pšcheložk njeje pšchezo
ša šich wopacžne wučžby je šepjeru. —

Šašožil je tutu šektu Američan Rušel. Šjebě to duchowny
ale pšchetupž. Šozpi 65 lēt šwojeho žiwjenja a wumrje 1916 dužy
po želešnižy. Šě tež ženjenty, tola da šo 1906 po 17 lētym
mandželštwje wot šwojeje mandželškeje džělicž. Šot mandžel-
škeje bu podpjeru dla wobškorženy. Rušel wudawášche, šo je
šhudu a bjes šredkow. Šsudništw dopokasa, šo bě (po našchich

pjenješach) 1 341 250 šł. hr. wulke šawoženje wobšedžat; šo paš
bě tuto šjednocženštwje „Šhutnych biblijupšchepšchowarjow“, kotrež
šo tež „Wachturm Bibel- und Traktatgesellschaft der Ernsten
Bibelforscher“ mjenuje, a kotrehož prezidenta Rušel bě, pšche-
pokasaš. Šamēr tuteho žyšeho czinjenja bě byl, kaš to šudništw
dopokasa, tón, šo by „Rušelowa to šhubita, šašož bě do mandžel-
štwja pšchinjekša“.

Rušel je wjele knihow špišak. Šajwažnišche šu jeho
„študije Pišma“ — „Schriftstudien“. — Šsu to 7 šwojškow
wulke: — mjenujžy je š ich němššimi mjenami, pod kotrymiž
šu pola naš mjenje abo bóle šnate: — 1. „Der Plan der Zeit-
alter.“ — 2. „Die Zeit ist herbeigekommen.“ — 3. „Dein König-
reich komme.“ — 4. „Der Krieg von Sarnagedon.“ — 5. „Die
Versöhnung des Menschen mit Gott.“ — 6. „Die neue Schöpf-
ung.“ — 7. „Das vollendete Geheimnis.“ — Šimo druhich
mjeničich piškow je pšchinoschował ša čaškopij „Šhutnych
biblijupšchepšchowarjow“, „Volkskanzel“, „Jedermanns Blatt“.
Še tež hiččež druhu knihu šotowil: „Photodrama der Welt-
schöpfung“.

Pšchednoschki „Šhutnych biblijupšchepšchowarjow“ maja
hušto došč mjenja, kotrež dyrbja taš prawje ludži pšchiwacž:
„Milliony něšle žiwych człowjekow njerumru“. — „Šo, šašož
je požadanje wšchitkich ludow.“ — „Šamnu štronu rowa“ atd.

Ššwoje pišma rošdžēja hušto darmo, šwoje pšchednoschki
dzerža hušto bjes kollekty, šo bychu š czim wjetšchim wušpěchom
šwoju wopacžnu wučžbu rošchěrjeli. —

Šašo je něšto tuta šich wopacžna wučžba?

1. Wo Bo šy.

Šoni praja, šo žadyn trojenički Šoh njeje; Ššwjaty Duch
wulhadža wot Šótza a Ššyna. Ššwjaty Duch, kotraž by jena
wošoba byla, do žyła njeje.

Šy šnapšchecžiwimy: Šo mjeno „Trojenički“ a „Ššwjata
Trojiza“ drje w bibliji nješeti; š tym paš tola njeje wučžinjene,
šo tu to něš žana „Ššwjata Trojiza“ njeje. Šyly rynth bibliškich
mějstow šwědeži paš taš, šo dyrbimy bójšku „Ššwjatu Trojizu“
pšchidacž: Mat. 28, 19: „Šchecžicže šich w mjenje Šoha Šótza
a Ššyna a Ššwjateho Ducha!“ — 2. Kor. 13, 13: „Ša hnada
našeho šnjeja Ššwšta a ta lubošč Šoža a tón dostatš
Ššwjateho Ducha budž š Šami wšchitkimi!“ Šu šu Šótž,
Ššyn a Ššwjaty Duch taš jedyn š druhim mjenowani, šo dyr-
bimy šebi to jene, taš bliške šjednocženštw mššlicž, w kotrymž
wšchitzy tijo te šame bójške wošebnošče. Ššchirunajmy tež
dale ščěhowaze měštna biblije: Jan. 14, 26: Ššwjaty Duch waš
wšchitko nawučži! — Jan. 16, 13: Šdžž paš tón šamny, tón
Duch teje wěrošče pšchidže, tón pošže Šam pučž do wšcheje
wěrošče!“

(Šokracžowanje.)

Wšchelke š bliška a š daloka.

W Drježdžanach wotněje šo w šeptembri šwšus ša zřřwvine
nowinarštw. Šraje šši dny, wot 9. hacž do 11. šeptembra.
Budža tam pšchednoschki, rošprawy a ššawna ššromadžšna, tež
wopyt w jenej wulkej nowinje. Šole wuhotowanje je wulžy
nušne a budže wěšče š špomoženju zřřwvineho nowinarštw.

W Budyščinje šeridu šo šerbšžy duchowni pónđzeli, 18.
augusta, dopokdnja 3/4 10 hodž. w Ššerbškim Domje š dalšchemu
rošwucžowanju.

Ššštwowanje.

M. w Ša. ša 9. njedž. po Ššwj. Troj.

W. w Š. ša 10. njedž. po Ššwj. Troj.

Š. w Š. ša 11. njedž. po Ššwj. Troj.

Šamolšwity redaktor: šaracž W y r g a c ž w Šošacžkach.